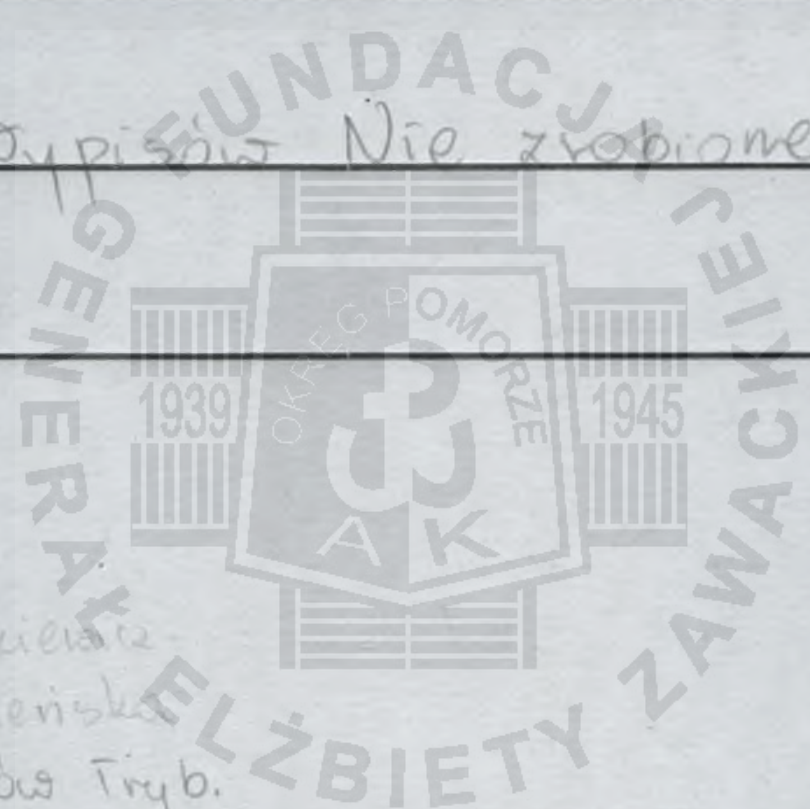

Wypis ~~nie~~ Nie zrobione

antekt
ul. Jasińska
- Komariska
7-300 Piotrków Tryb.

PWK AK
koda
ul. Piotrków
Tryb.

+ 1942

KONCZAK Leokadia

ps. „Loda”, „Lena”

1812 / VSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — KOŃCZAK Leokadia
ps. „Lada”, „Lena”
1812 WSK

I. Materiały dokumentacyjne

- I/1 – relacja właściwa ✓
I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —
I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):

- III/1 – dot. rodziny relatora —
III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939 –1945) —
III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —
III/5 – inne... —

IV. Korespondencja —

.....
.....
.....
.....

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓

VI. Fotografie ✓

I/1. RELACJA

- "Bez rozkazu starża natychmiast", Piotrko Tyszanalski 1994r,
kopia, k. b. s. b.

7/1/1

1/2 1.

"Bez rozkazu starych młodychmiast..."

"Bez rozkazu starych młodychmiast do pomocy
wójtku staryby się, były i służby pe-
niędzy opiermie..."

skraj WSK-K.GD. SZP-ZWZ-AK
płk/gen. Maria Witkówna.

Komendantka Szkoła, córka Wilmonta - kierownika poczty osób.
stacji Polkowice Tymb.; ur. w 1919 roku; zam. Polkowice Tymb. ul. Mickiewicza
7; zmarła 3 stycznia 1942 r. Położona na starym ementaku
z zam. kat. w Polkowicach Tymb.

Oto garść suchych słów o młodej dziewczynie, która przeżyła
leżąc 22 lata, które poświęciła Ojczyźnie i bliźnim. Była bowiem
pierwszą i siostrą samikowską PK, była kurierką i samikowską
służbą Zwycięstwa Polski i Związku Walki Zbrojnej, przebiegając
w czas wojny pseudonimami - "Lola" i "Lena".

W latach 1938-39 - komendantką Koła Lokalnego i Hufca Pracy
sekcji Wąskowskiego Kobiet w Polkowicach Tymb. była Janina Gampłówna,
absolwentka Gimnazjum Żen. Wreszcie Nauczycielki Szkół Średnich.
Nadmiast doorka była komendantką placówki PK w Szkole Han-
dlowej, której była absolwentką. Placówka wchodziła w skład Hufca
półkowskiego.

Była przygotowana do pełnienia pomocniczej służby wojskowej
po przeszkoleniach w Hufcu i na kolejnych obozach, zwróciła
na obozie szkoleniowym w Borkach K/Spaty. (Pole wojenne).

W myśl Ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z 9 IV 38r.
Kobiety w wieku od 19 do 45 lat, spełniające warunki wykształ-
cenia i przygotowania, mogły stać się z zamiarami pomocniczej

2.
II/3
służby wojskowej. Miały one obejmować w razie potrzeby imienne karty powołania. Ale między wybuch wojny we wrześniu 1939 r. zaktualizował te projekty. Pozostał jednak obowiązkiem skasowania i dyspozycyjności.

Od pierwszych dni wojny Łocka przystąpiła do udzielania pomocy naszym żołnierzom w.P. i cywilom, zapraszając ich do Mięskiego Szpitala św. Trójcy (przy ul. Piłsudskiego, w okupacyjnym wsiach wsiach, obecnie znów im. Matki B. Piłsudskiego; nr 2). Była bowiem przygotowana do tej pracy na kursach I i II stopnia dla ratowników PCK, oraz w ramach sekcji zdrowia PCK, jeszcze wyodrębnionej z Berlińskiego Kruczym. Nadmienić należy, iż Łocka od r. 1934 była czynnym członkiem i organizatorką obu organizacji. Najbardziej objęta jest mobilizacją, której podlegała ratownicy i siatki PCK. Niestety nie zachowały się odpowiedzialne dokumenty, jak np. w przypadku p. Zofii Komarnickiej (kopia jej mobilizacji znajduje się w Zarz. Wój. PCK w Piotrkowie Tryb.).

Nie żyje już narkie Łocki, którzy mogliby przybliżyć inne szczegóły. Zachowały się natomiast zapisy, dotyczące do mińskiego wspomnienia. Przedstawiają Łockie, chociaż ukazały w szeregu pracach i akcjach PCK i PCK, początkowo również w ZHP.

Na przełomie IX i X 39 r. powstała do Piotrkowa grupa pięciu osób pp., stałym w okresie międzywojennym w naszym kraju. Na jej czele stał ówczesny punkt, p.k. Adam Siwikowski. Należeli do niego członkowie PCK - Janina Gampłowska i Leokadia Komarnicka. Pierwszą zastąpiła Teresa p.k. Siwikowska, pierwszego kierownika SYP, druga kierowała sekcją SYP - na terenie Piotrkowa - Warszawa.

Na skutek trwałej represji pp Gampłowska została aresztowana, wywiezieną do obojów komunistycznych i zamordowaną.

Łym ieh, Łbysek, podchorąży W.P., został aresztowany i, w 40 r., I/1/4
 rozstrzelany. Aby uniknąć wzięcia, p. Stanisław został przesiedlony
 do Karskawy wraz z pozostałym do pracy w Kom. Gł. SZP-ŁWZ-AK
 płk. Sińkowskim.

Łodka pozostała w Piotrkowie Tryb., później ślubę Telesofionę,
 w ŁWZ-AK, jednocześnie pracując w szpitalu Św. Trójcy w charakterze
 p.o. pielęgniarki w Oddziale Zakaznym, pod kierunkiem dr.
 Koszarskiego. Ja natomiast byłam praktykantką pielęgnarską
 w Oddziale Chirurgii II (Zmudnej), pod dyktando dr. Rehmion-
 kiego.

Trudno mi opisać okoliczności, towarzyszących naszemu za-
 muśnięciu w piotrkowski szpital i sytuacji w jaskini blisko
 do śmierci Łodka.

Szpital Św. Trójcy, na którego czele stał miewszarowy dr. Stani-
 sław Leńkowski, a siostra Faustyna była s.ż. M. Zioba, był wyjątkowo
 patetyczny w czasie hitlerowskiej okupacji. Był schronieniem
 dla wielu młodych Polak i Polaków.

Kiedy wzmożyła się epidemia tyfusu plamistego w piotrkowskim
 getcie, wielu ludzi zostało przesiedlonych do naszego szpitala.

Przejechaliśmy z kolejnymi flegmatami polifusowymi trafiłi na
 Oddział Chirurgii II, z pozostałymi pacjentami tyfusu - na
 Oddział Zakazny. Mieliśmy przeprowadzać u nich dezynfekcję
 i dezynfekcję, z problemami wózków, spaleniem bielizny osobistej,
 wszyscy noszeli się po szpitalu. Zakazano się i zachronowało 11
 osób z personelu, w tym Łodka i ja. Nie mieliśmy tej strasnej
 choroby - dr. Zielinski i Łodka.

Kuchonka, jako jedyna ciotka, przez wielkich patriotów,
 jakimi byli rodzice Łodka, była się pozmacie swym małżon-
 kiem, koleżankom, przyjaciółkom i podkomendnym.

jako skromna, skłonna, odpowiedzialna, dobra organizatorka, $\frac{1}{1/5}$
pracownica, przydatna dla drugich.

Swa wpis do pamiętnika, którego resztki są w moim posiadaniu,
świadczą o tym, iż z wielkim sercem służyła chorobemu:

„Na pamiętniku wpisuje się Koźłowej siostrzy(t)ce
Roman Krasniński”

„Kulec --- cierpi --- a zwyciężyse!
Koźłowej siostrzyce demie
Rena.”

Niewypowiedziany żal i smutek ogarnął wszystkich pracowników
i chorujących na śmiertelność o imieniu tej cennej, zawsze uśmiech-
niętej, wyolbrzymiając się silnej, młodej siostry.

Róg Łuk Oheiat
Skrytka Władysława Juszkiewicza - Kamińska
Tęczyńska i Samojłowicza SzP-262-AK
Obwód - Polkow Tymb. - Okręg Łódź.

Polkow Tymb. 10 lipca 1994 r.

15 kółkiem 4 plansze fotograficzne. Wkam.

II Materiały uzupełniające relacje

- "Oddała życie za chorych z Getta" , Kurier - kultura i rzeczywistość
nr 10 (86), październik 2009r., Kopia, k. 1 s. 1.

Oto garść wspomnień o mojej starszej koleżance, która swe młode życie poświęciła dla Ojczyzny - umarła ratując chorych z piotrkowskiego getta.

ODDAŁA ŻYCIE ZA CHORYCH Z GETTA

Leokadia Kończakówna urodziła się w 1919 roku w Piotrkowie Trybunalskim. Jej ojciec Wincenty był kolejarzem, kierownikiem pociągów osobowych. Rodzina mieszkała przy ul. Mickiewicza 7. Leokadia przez przyjaciół i znajomych nazywana była Lodzią.

Od 1934 roku czynnie działała w Przynależeniu Wojskowym Kobiet i Polskim Czerwonym Krzyżu. Jako młoda dziewczyna była przygotowana do pełnienia pomocniczej służby wojskowej po przeszkoleniach w hufcu PWK i na obozach szkoleniowych. Była komendantką PWK w Szkole Handlowej w Piotrkowie, której była uczennicą.

W myśl Ustawy o Powszechnym Obowiązku Wojskowym z 9 maja 1938 roku kobiety w wieku od 19 do 45 lat, spełniające warunki wykształcenia i przysposobienia, mogły stać się żołnierzami pomocniczej służby wojskowej. Miały one otrzymać w razie potrzeby imienne karty powołania. Ale nagle wybuch wojny w 1939 roku nie pozwolił do końca zrealizować tych projektów. Pozostał jednak obowiązek stawiennictwa i dyspozycyjności.

Od pierwszych dni wojny Lodzia przystąpiła do niesienia pomocy rannym żołnierzom Wojska Polskiego i cywilom. Zgłosiła się do Miejskiego Szpitala Świętej Trójcy przy ul. Piłsudskiego 2 (obecnie Wojska Polskiego). Była bowiem przygotowana do tej pracy na kursach I i II stopnia dla ratowników PCK oraz w ramach Sekcji Zdrowia PWK, ściśle współpracującej z PCK. Najpewniej objęła ją mobilizacja, której podlegali ratownicy i siostry pogotowia PCK.

Nie żyją już rodzice Lodzi, którzy mogliby przybliżyć ówczesne dzieje córki. Zachowały się natomiast zdjęcia przedstawiające Lodzię biorącą udział w działaniach PCK, PWK a wcześniej także w ZHP.

Na przełomie września i października 1939 roku wróciła do Piotrkowa grupa

Lodzia w pierwszym szeregu czwarta od lewej, 1938 rok

oficerów 25 pułku piechoty. Na jej czele stał dowódca pułku płk Adam Świtalski, który po rozpoczęciu działalności konspiracyjnej został pierwszym w mieście komendantem Służby Zwycięstwu Polski. Wkrótce zgłosiła się do niego komendantka

Instruktorski Obóz Szkoleniowy PWK, Spała - Borki 1938 rok

piotrkowskiego hufca PWK - Danuta Gampfówna, a także Leokadia Kończakówna. Pierwsza została łączniczką płk. Świtalskiego, a druga kurierką sztabu SZP na trasie Piotrków - Warszawa. Lodzia posługiwała się pseudonimami "Lena" i "Loda".

Po kilku miesiącach rodzice Danuty - państwo Gampfowie zostali aresztowani i wywiezieni do obozu koncentracyjnego, gdzie zginęli. Syn ich, podchorąży WP Zbigniew Gampf został aresztowany i rozstrzelany w czerwcu 1940 r. Aby uniknąć aresztowania Danuta wyjechała do Warszawy wraz z płk. Świtalskim powołanym do pracy w Komendzie Głównej ZWZ. Zmarła na gruźlicę w szpitalu

wolskim w 1943 r. pod nazwiskiem Kobierska.

Natomiast Lodzia pozostała w Piotrkowie pełniąc służbę łącznościową w ZWZ, a jednocześnie pracując w Szpitalu Świętej Trójcy. Pełniła obowiązki pielęgniarki na Oddziale Zakaźnym kierowanym przez dr. Koszańskiego. Ja w tym czasie byłam praktykantką pielęgniarstwa na Oddziale Chirurgii II (tzw. "brudnej") pod ordynaturą dr. Stefana Rechniowskiego. Szpital Świętej Trójcy, na którego czele stał odważny dr Stanisław Lewkowicz, a siostrą przełożoną była S.Z.M. Ziaja był wyspą polskości w czasie hitlerowskiej okupacji. Dawał schronienie wielu Polakom.

Gdy w końcu 1941 roku wzmożła się epidemia tyfusu plamistego w piotrkowskim getcie, wtedy kilkudziesięciu chorych Żydów zostało przeniesionych do naszego szpitala. Jednak mimo wykonywanej dezynsekcji i dezynfekcji wszy przenoszące chorobę rozeszły się po całym szpitalu. Wśród zakażonych była też Lodzia.

Zmarła w dniu 3 stycznia 1942 roku. Miała zaledwie 22 lata. Pochowana została na starym cmentarzu rzymsko-katolickim w Piotrkowie Tryb. Niewypowiedziany żal i smutek ogarnął wszystkich pracowników szpitala na wiadomość o śmierci tej czulej, zawsze uśmiechniętej młodej dziewczyny. Lodzia, wychowana w patriotycznej atmosferze, była jedyną córką i chlubą swych rodziców. W naszej pamięci pozostała jako dziewczyna stateczna, odpowiedzialna, dobra organizatorka, pracowita, życzliwa dla bliźnich.

* * *

Ja miałam szczęście, gdyż udało mi się pokonać chorobę. Po wyzdrowieniu byłam uodporniona na ponowne zakażenie tyfusem plamistym. Dlatego po rekonwalescencji skierowana zostałam na oddział zakaźny w miejsce po ś.p. Lodzi Kończakównie.

WACŁAWA JUSZKIEWICZ-KAMIEŃSKA

Lodzia druga od lewej, 1938 rok

Leokadia Kończakówna
1919 - 1942

Instruktorski Obóz Szkoleniowy PWK,
Spała - Borki 1938 rok

Lodzian w pierwszym szeregu
czwarta od lewej, 1938 rok

IV. KORRESPONDENCJA BIEŻĄCA

(1995-1999) k. 6

11/1

FUNDACJA

ARCHIWUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUŃ • UL. PIOTRKÓW TRYBUNALSKI 2 • TELEFON 16-521-271-86
KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY II ODDZIAŁ W TORUNIU NR 358606-4675-132-3

Toruń, 1995.12.12

Lda 1293/RF/95

Pani
Wacława Juszkiewicz-Umińska
ul.
Piotrków Trybunalski
Światowy Związek Żołnierzy AK

Miły Pan

Szanowna Pani, Droga Koleżanko,

Przysłano do naszej Fundacji kilka numerów Zeszytów Historycznych naszego Związku w Piotrkowie Trybunalskim, które przeglądałam z wielkim zainteresowaniem.

Prowadzimy w Fundacji Archiwum Pomorskie Armii Krajowej w Toruniu dział archiwalny WSK, gromadzący skrzętnie dokumenty, relacje, muzealia dotyczące służby wojennej Polek na wszystkich frontach II wojny światowej /zał. ulotkę/.

Znalazłam w Zeszytach sporo wzmianek o WSK a także o PWK
†/"Antek" Janowska i inne/.

Chciałabym z Panią nawiązać kontakt.

W listopadzie 1996 r. organizujemy naszą VI Sesję naukową, tym razem poświęconą właśnie WSK - liczę na Pani udział.

W Piotrkowie Trybunalskim mieszkała córka płk Henryka Kowalówki /mojego pierwszego dowódcę AK na Śląsku/, czy może Pani podać Jej adres ?

Gdyby Pani odpowiedziała pozytywnie na moją prośbę o kontakt przekazałabym Pani więcej o naszej działalności nt. PWK i WSK.

Tymczasem łączę wyrazy szacunku a także serdeczne życzenia

Miłych Świąt

Przewodnicząca Rady Fundacji

Elżbieta Zawacka

E. Zawacka

Kpt AK, przew. PWK

Piotrków Tryb. 26. VI 1999 r.

IV/2

Szanowna Pani!

Przeede wszystkim dziękuję za list do mojej szanownej osoby z 18. XII. 1995 roku.

Niestety nie mogłam odpisać, bo zachorowałam. Byłam operowana - usunięte guza mózgu. Szeregistwie po rehabilitacji wróciłam do normalności, do tego stopnia, że prowadzę notatki i dokumenty oraz dalej kibicuję wiadomości o kobietach z terenu naszego byłego województwa piotrkowskiego. Wpisuję w swój słownik i te które przeżyły i te, które przeszły okropnie. Wiele zmarło po wojnie.

Przekazałam sobie przecież ma Pani drogą pocztą, myślę, że większość materiału dot. s.p. dobitki komercyjnej. Nieco starszej wale mnie, ale znamy mi blisko ze względów wielu, jak podałam w każdorazowym wspomnieniu.

Bardzo proszę o Taskawy wygląd w przedstawiły materiał, o jego ocenę i przydatności.

Przepraszam swój słownik - obawiam się, kobiet maszej piotrkowsko-epumiskiej Ziemi i kładę szanowną prośbę go również przedstawić.

Przesyłam serdeczne pozdrowienia

Wacława Kamińska

z domu Juszkiewicz

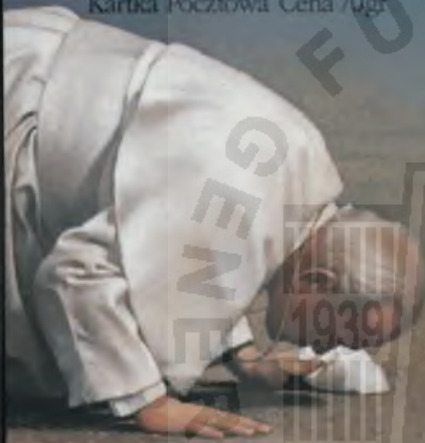
Łoznińska i samobawiska SzP-żół-Ak
plac. Szpital św. Trójcy i PEK w Piotrkowie
Tryb., insp. Piotrków Tryb. Okręgu Łódź.

ps. „Kacira” i „Kacik”.

Obecnie emeryt. przedsiębiorca dypl.

k. 97-300. zam. Piotrków Tryb.

Kartka Poczтовая Cena 70gr

VI wizyta
papieża **Jana Pawła II**
w Polsce

Poczta Polska V 1999 nakład 1.120.000 prof. W. Walkuski

60^{gr}

Polska

1939 OKREG POMORZE 1945
W. P. Kpt. Elżbieta Zawacka
Archiwum Pomorskie AK.

87-100 Toruń

ul. W. Garbary 2.

Wpłynęło dnia 06.07

nr dz. 7430 kw. PP

Wiele zachowało tam.

Piotrków Tryb. 28. VI. 1999 r.

Do 26 VI 99 r. przestałam zwracać się do Akademii Kwi-
ceńskówny do Fundacji - Archiwum & listem do Pani.
Ale, i tu przepuszczam storkownie, bez opisania -
"ma ożge p. Szkiełki Zawackiej!" w ślad za tamtą
presytką, piszę więc z kartką. Jednocześnie obno-
szę, iż s.p. Kasia Janowska zmarła, a oła mnie by-
ła to b. duża strata. Również mie żuje str. zysła ko-
walonka - kosałska. I książek dalszych, jak: "Szkice..."
? czy "Czekając..." miestek, nie mam. ^{z utracą mem.}
Nastawa Kamińska.

MEMORIAŁ
General Marii Wittek

Toruń, 10. VIII 1999 r.

Ldz.: 1917 | HSK | 99
kopia

T. Kończak

Pani Wacława Juszkiewicz-Kamińska

ul. ...

97-300 Piotrków Trybunalski

Szanowna Pani !

W imieniu p. prof. Elżbiety Zawackiej bardzo dziękujemy za piękne materiały na temat Leokadii Kończakówny (zwłaszcza unikatowe fotografie), które zostały włączone do naszych zbiorów.

Bylibyśmy też bardzo wdzięczni gdyby mogła Pani podać szersze informacje na swój temat. Czy należała Pani do PWK i czy służyła Pani w AK ? Jeżeli tak bardzo prosimy o napisanie relacji według załączonego schematu.

Zapraszamy Panią również do Koła Przyjaciół Memoriału General Marii Wittek. W załączeniu przesyłamy Komunikaty Memoriału oraz blankiet zgłoszenia.

Z wyrazami szacunku

K. Minczykowska
Katarzyna Minczykowska

Dokumentalistka Archiwum WSK

przy Fundacji „Archiwum Pomorskie AK”

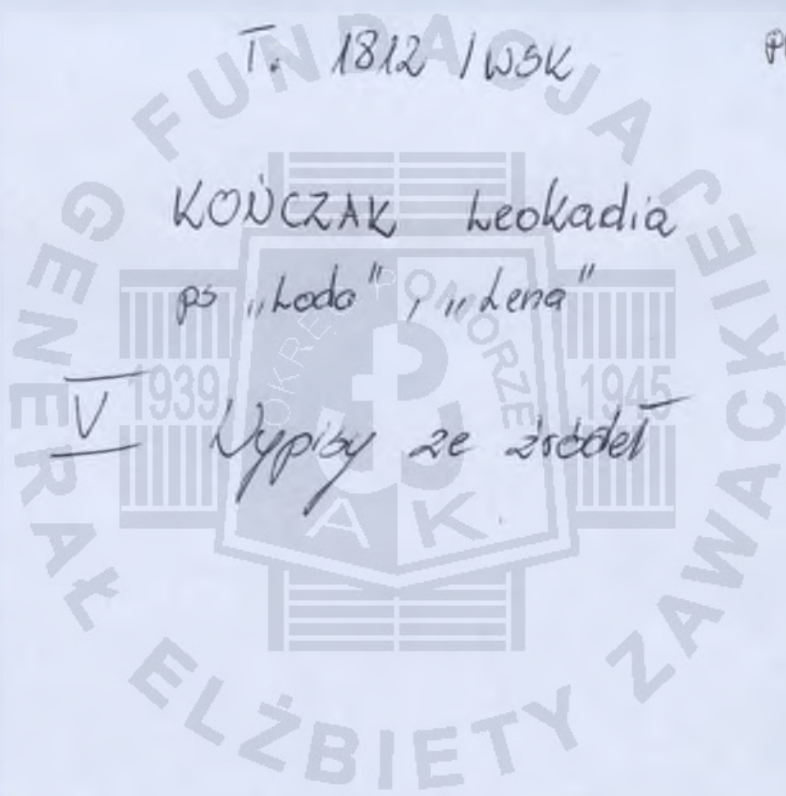
T. 1812 / WSK

POK AK
Kode
Ob Piotrków
Tryb.

KOŃCZAK Leokadia

ps "Koda" / "Lena"

V 1939 1945
Wypisy ze źródeł

i

T: 1812/NSK

ZWZ
Łódź

KOMEZAKOWNA LEOKADIA

lat 23. Harcerka z Piotrkowa

Tryb. Chor. Łódzka. W czasie

okupacji kurier i kolporter prasy ZWZ

Zmarła w styczniu 1942 - zaraziła

tyfusem podczas wykonywania obowiązków
Kurierskich

Dane: Harcerki 1939-1945

Państwowe Wydawnictwo Naukowe

Warszawa 1983

SKut
05.2002

T. 1812/WOK

PKK

AK
Kode

03 Protokół
Trybunałki

KOUCZAK Leokadia
ps. „koda”, „kema”

VI Fotografie

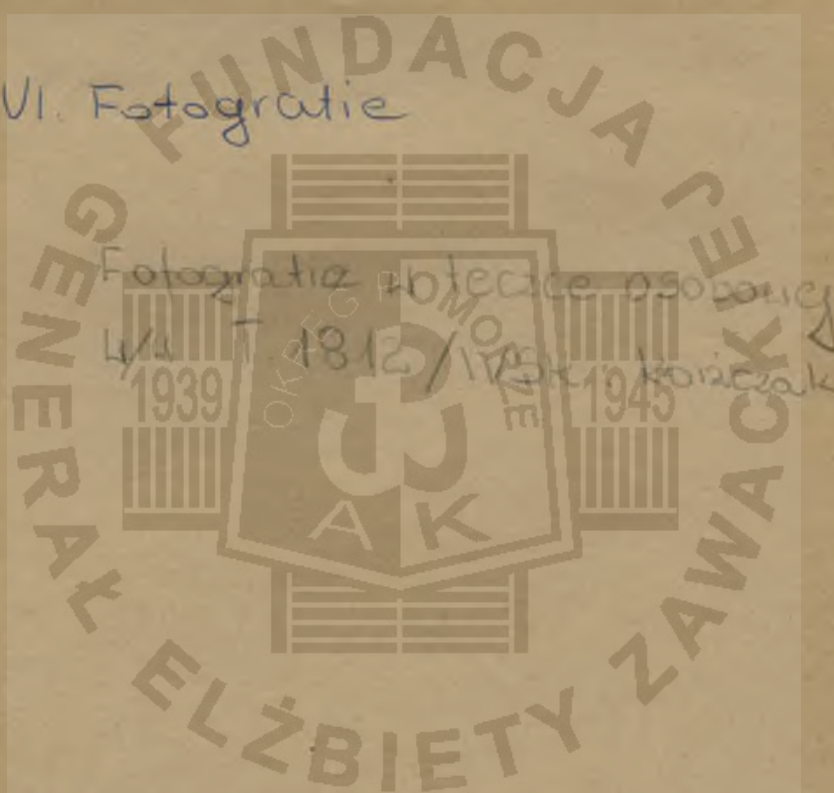
T. 1812 / WSK

PIVK

AK
kódzi

KONCZAK Leokadia
ps. „Loda”, „Lenka”

VI. Fotografie

Fotografia zbiorcze osobnicy
4/4 T. 1812 / WSK Konczak L.

Z. Świt.

Leokadia Komczak ps. „Lena”, „Loda” - kwieterka i sanitariuszka
SZP - ZNZ - Obwodlu Piotrków Tryb. - Okręg Łódź.
c. Niemeckiego, ur. 1919r., zm. 3. I. 1942r.

Fot. Łodzi z leg. kolejowej
lut. 1928r. w Zawierciu.

Fot. Łodzi z leg. szkol.
wyk. 1931r. - Piotrków.

Dzieci Łodzi, wimcenty Komczak
kier. noc. Stacji Piotrków Tryb.

r. 1932 - grupa młodzieży przed szkołą
Hamollowej, posesz Rudolfskiego - Piotrków.

r. 1932 - lekcja maszynopisania.

r. 1935 - „sobotnik”
z ks. księżki; ma
zaplecze szkoły
Hamollowej w Piotrkowie.

Spota - Banki, 1938r. - Instr. Obóz Szkoleńowy PWRK. -

Przyjęcie instruktorów PWRK.

Alarm!

Osłone strzelanie.

r. 1933 - grupa **harcerek** po przyjęciu z obozu w Istebnej; dawne - bliźniacze Gimnazjum H. Trzebińskiej - Piotrków Tryb., ul. Strancew 32 kłoso

rodz. szablonie

2/3 3.

↑ r. 1934 - młodzież ze szkoły Hamolowej w Orzechówku; przed „Europej”, nr. 35

r. 1936 r. Placówka PWSK przy Szkole Hamolowej w Polkowic Tulo.
 Na obojczyce wójciny: Jolka Krolakówna, Jadzia Piotrowska, Zosia
 Rozwadowska, M. Hanulakówna, M. Parolowa, H. Szulcówna, H. Borysowa,
 Jaceczka Laszkiewiczówna, M. Mazurkówna, Natalia Batecka, Nowicka
 Teresa, Jola Komczakówna. (Łodziu siedząca - 3-tia od prawej, ozn. x)

(Łodziu - u góry
 w otulaczach; ozn. x)

r. 1939 r. Gdynia, Świątka Morza. Polkowskie pensjonarki na M/S „Jadwiga”

r. 1939 - lipiec - Poollasie, obóz szkoleniowy PNK - Byg. Spół.

Na okładce:
"Kocha memu
mojemu we-
półki
ze wszystka
obnie.
Samka
Orzechowska"

Samka Orzechowska. Istebna 28 VII 38r. Łobzów w Hucie Łobzowie 4 XI 41r.

Świątki wstąpienia Narodowego Polskiego Państwa

Czerwiec 1939 r. - Łobzów
Świątki Samitarne z Potkowską przy grobie Nieznajomego Żołnierza;
majątek ul. Potkowskiej. (za pamięć z opaską PEK - płowa Łobzów)

KONCZAK Leokadia

